

Art. 28.

Środki sanitarne przewidziane w niniejszej Konwencji dla komunikacji kolejami i innymi drogami mogą być zastosowane również do lokalnego ruchu kolejowego oraz do miejscowej komunikacji drogowej i wodnej.

Wszelakoż strony zawierające Konwencję zobowiązują się według możliwości ułatwiać ruch pograniczny, stosując jedynie te zarządzenia, przewidziane w Konwencji, które okażą się bezwzględnie konieczne.

Art. 29.

W razie pojawienia się w miejscowościach pogranicznych cholery, zakazowi może również podlegać przywóz surowych owoców i jarzyn oraz nabiału z zakażonego terytorjum pogranicznego.

Art. 30.

Konwencja niniejsza będzie ratyfikowana i zacznie obowiązywać w 20 dni po wymianie dokumentów ratyfikacyjnych.

Wymiana dokumentów ratyfikacyjnych odbędzie się w Warszawie w czasie możliwie najkrótszym.

Art. 31.

Konwencja niniejsza obowiązywać będzie przez 3 lata. Po upływie tego terminu Konwencja przedłuża się milcząco z tem, że każda ze stron ma prawo w każdej chwili wypowiedzieć Konwencję lub zaproponować poddanie jej rewizji, od chwili tego rodzaju uprzedzenia Konwencja obowiązywać będzie jeszcze przez okres roczny.

Art. 32.

Konwencja niniejsza zawarta została w języku polskim, rosyjskim i ukraińskim, przyczem wszystkie trzy teksty uważane są za autentyczne.

Na dowód czego pełnomocnicy układających się stron podpisali niniejszą Konwencję w trzech egzemplarzach, po jednym w każdym języku i opatrzyli je swojemi pieczęciami.

Warszawa, dn. 7 lutego 1923 r.

(—) *Trenkner* (—) *Lorenz*
(—) *M. Szumłakowski* (—) *Biełobdowski*

Zaznajomiwszy się z powyższą Konwencją uznaliśmy ją i uznajemy za słuszną, zarówno w całości, jak i każde z zawartych w niej postanowień, oświadczamy, że jest przyjęta, ratyfikowana i zatwierdzona i przyrzekamy, że będzie ściśle stosowana.

Na dowód czego wydaliśmy Akt niniejszy opatrzony pieczęcią Rzeczypospolitej Polskiej.

W Warszawie, dn. 22 sierpnia 1923 r.

S. Wojciechowski

Przez Prezydenta Rzeczypospolitej
Polskiej
Prezes Rady Ministrów:

Witos

Minister Spraw Zagranicznych:
M. Seyda

L. S.

112.

Oświadczenie Rządowe

z dnia 10 stycznia 1924 r.

w przedmiocie wymiany dokumentów ratyfikacyjnych Konwencji Sanitarnej pomiędzy Polską a Rosją, Ukrainą i Białorusią, podpisanej w Warszawie dn. 7 lutego 1923 r.

Podaje się niniejszem do wiadomości, że dnia 8 stycznia 1924 r. nastąpiła wymiana dokumentów ratyfikacyjnych Konwencji Sanitarnej pomiędzy Polską a Rosją, Ukrainą i Białorusią, podpisanej w Warszawie dnia 7 lutego 1923 r.

Kierownik Ministerstwa Spraw Zagranicznych: *Bertoni*

113.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 21 stycznia 1924 r.

o służbie przygotowawczej i egzaminie kandydatów na stanowiska wyższej służby administracyjnej.

Na zasadzie art. 11 i 12 ustawy o państwowej służbie cywilnej z dnia 17 lutego 1922 r. (Dz. U. R. P. № 21, poz. 164) zarządza się co następuje:

§ 1. Kandydaci na stanowiska wyższej służby administracyjnej (kategorji I) w służbie państwowej Prezydium Rady Ministrów oraz w działach Ministerstw: Spraw Wewnętrznych, Spraw Wojskowych, Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, Rolnictwa i Dobr Państwowych, Przemysłu i Handlu, Robót Publicznych, Pracy i Opieki Społecznej oraz Reform Rolnych, z wyjątkiem gałęzi fachowych tych działów—winni odbyć służbę przygotowawczą (praktykę), przewidzianą w art. 12 ustawy z dnia 17 lutego 1922 r. o państwowej służbie cywilnej (Dz. U. R. P. № 21, poz. 164) i złożyć egzamin, przepisany niniejszem rozporządzeniem.

§ 2. Do służby przygotowawczej dopuszczeni być mogą kandydaci odpowiadający warunkom określonym w art. 6 i 7 ustawy o państwowej służbie cywilnej, jeżeli wykażą się dowodem z odbycia studiów prawniczych, zakończonych przepisaniem egzaminami na uniwersytetach krajowych, względnie zwolnieniem od wymogu przepisanego wykształcenia—po myśli art. 11 ustęp ostatni, względnie art. 115 ustęp pierwszy ustawy o państwowej służbie cywilnej.

§ 3. Prośby o dopuszczenie do służby przygotowawczej należy wnosić do władzy powołanej do mianowania.

Do próśb mają być dołączone: metryka urodzin, dowód obywatelstwa polskiego, dowód ukończenia wymaganych studiów, świadectwo zdrowia, wystawione przez lekarza rządowego oraz dokładny własnoręcznie napisany życiorys.

Kandydaci nieposiadający przepisanego niniejszem rozporządzeniem wykształcenia winni równocześnie prosić o, wymienione w § 2, zwolnienie.